

Triple-A vereniging opgericht 20-10-1992.
Correspondentieadres:
Secretaris Joost Wesselingh
Burmaweg 4 2381 NZ Zoeterwoude

NIEUWSBRIEF

Inhoudsopgave	pag
<i>Beste leden</i>	2
<i>aAa conferentie Mei 2008</i>	3
<i>Portugal</i>	8
<i>De nieuwe website</i>	11
<i>Even voorstellen, Jurjen Groenveld</i>	12
<i>Uitnodiging jaarvergadering 7 Februari</i>	1
<i>National Dairy Shrine</i>	14

De Europese delegatie Met Jim en Willem op de foto op het voormalige melkveebedrijf van Bill Weeks

Beste leden,

Voor U ligt weer een nieuwsbrief van onze vereniging, toch weer iets later dan gepland, maar beter laat dan nooit. Het is ook altijd een hele kunst om alle copy op tijd bij de redactie te krijgen, en dan moet alles nog aan elkaar geplakt worden.

Marcel Verboom doet hier heel veel werk aan, en daarom is het wel eens goed om hem vanaf deze plaats daarvoor te bedanken.

We zijn ook bezig de jaarvergadering voor te bereiden. Deze zal niet zoals U gewend ben in november gehouden worden, maar op zaterdag 7 februari 2009. Dat duurt nog even maar dan kunnen we ons die tijd ook verheugen op een hopelijk mooie dag, want we hebben 2 leden bereid gevonden om niet alleen een inleiding te houden, maar ook hun bedrijf open te stellen.

Het is de bedoeling dat we die dag de bedrijven bezoeken van John de Vries en Martie Hoogeveen. We zoeken daar in de buurt een locatie voor de vergadering, dat betekent wel dat de mensen uit het zuiden van het land wat verder moeten rijden, maar we hopen dat dit geen belemmering is gezien het programma. Uiteraard krijgt U op tijd een uitnodiging voor die dag.

Het was kort na de NRM, waar John met zijn Goldwyn vaars kampioen werd, dat we op het idee kwamen deze dag te organiseren. We wisten toen nog niet welke prestaties hier nog bij zouden komen. Wat een luxe om op èèn dag zowel het bedrijf met de hoogste produktie en die met het hoogste exterieur te kunnen bezoeken. De felicitaties voor beide bedrijven, familie Hoogeveen met de produktie-overwinning 999kilo vet en eiwit, en familie de Vries met het hoogste exterieur 16 dieren met gemiddeld 87,3 voor algemeen voorkomen!!

John en Martie maken al heel lang gebruik van triple-A, en je mag hen gerust topfokkers noemen gezien

hun prestaties op zowel produktie als exterieur gebied. Zij gebruiken aAa als een soort fine-tuning in hun fokkerij. Vorig jaar hadden we Koos van Adrichem als spreker. Op zijn bedrijf is aAa meer een management instrument om probleemloze koeien te fokken zodat er veel koeien per man gemolken kunnen worden. Laatst hoorde ik van iemand die aAa juist gebruikte omdat het zo'n makkelijk systeem is waarmee je zonder veel tijd in de fokkerij te steken veel rendement kan behalen. Zo heeft een ieder zijn eigen rede om met triple-A te werken, en met elkaar hopen we 7 februari (ijs en wederdienende) weer een fantastische jaarvergadering te hebben, wij verheugen ons er nu al op. Ik wens U voor nu veel leesplezier en hopelijk tot 7 februari.

De voorzitter.

aAa conference mei 2008 USA

Op 1 mei 2008 bezochten de analyseurs de aAa-conferentie in Rutland, Vermont USA. Een bijzondere bijeenkomst vanwege het feit dat het plaats vond op de plaats waar het allemaal begon. De geboortegrond van Bill Weeks. Het programma had als onderwerp: de verbinding van het verleden met de toekomst. Het zou een prima bijeenkomst worden waarin ze een kijkje namen in de wereld van Bill Weeks en na dachten over hoe het verder moet. De Nederlandse groep werd vergezeld door Willem van Laarhoven, de schrijver van het boekje over aAa en duurzaamheid.

Nadat de groep een goede vlucht over de oceaan had genoten, werd de reis voortgezet naar Rutland met een binnenlandse vlucht. Dat werd een "bumpy" vlucht met een 9 persoons Chessna 402. Winderig en vochtig weer, sputterende propellers, schuddend en schommelend door het luchtruim. De start was al vals. Na ongeveer 20 meter van de grond vielen we weer 10 meter naar beneden. Meteen kotsmisselijk. Maurice zat naast de vrouwelijke piloot die te klein was om boven het dashboard uit te kunnen kijken. Het enige wat Maurice deed was op haar gedoe letten in de hoop dat zij het ding in de lucht zou houden. Gelukkig hadden we ook een automatische piloot. Na de eerste zenuwen werd het allengs stiller in het schuddend en rammelend vliegtuigje. En dan ga je even denken: als we vallen heeft Nederland in één klap geen analyseurs meer! Dat zou toch jammer zijn. Totdat er een zucht van verlichting werd geslaakt toen de landingsbaan op het voormalige eigendom van Bill Weeks in zicht kwam. Toch weer veilig aan de grond!

Website

De tweede dag startte met een discussie over het nut van marketing. Moeten we het doen of juist niet? De meningen waren verdeeld en verschilden van land tot land. In de VS zijn de duidelijk meer gewend aan marketing. In het verlengde van de discussie over marketing werd de nieuwe website gelanceerd. En of je wilt of niet, iedereen kan hem vinden dus ook in Nederland. En de Nederlandse analyseurs moesten er duidelijk aan wennen om zichzelf op de website te zien. De opzet van de website werd met veel enthousiasme gebracht door Tim Baumgartner en Jim Sarbacker was niet minder enthousiast.

De hoeveelheid informatie op de website is enorm, variërend van informatie over de historie tot achtergrondinformatie, de analyseurs en uitspraken van gebruikers tot een lange lijst met stieren en hun code. Zowel degene die snel even wat wil kiezen als degene die wat meer info wil, kunnen op een makkelijke manier de weg vinden op de website. De website is wel in het Engels en wie weet komen de andere talen spoedig af. Hoe dan ook, aAa professionaliseert!

Een Hollandse bijdrage

Op zaterdagmiddag waren de Hollanders aan de beurt. Jan, Maurice en Joost gingen in op de partijen die je in de markt en het veld tegen kunt komen en waar je behoorlijk last van kunt hebben. Hoe kun je daarmee omgaan? Hoe wordt de naam gebruikt en misbruikt en hoe misleiden de fokkerijorganisaties en de spermaverkopers de klanten. Dat blijkt per land te kunnen verschillen. Het feit dat het gebeurt betekent wel dat aAa voor hen een bedreiging lijkt te vormen. Kennelijk moeten ze er iets mee en weten ze niet goed hoe dat moet. Het enige

wat dan voor ze overblijft is op een eigen manier de naam misbruiken of gebruiken. Daarmee gooien ze de eigen ruiten in. Samenwerken zou hen en de melkveehouder veel meer opleveren, maar hier tellen alleen de eigen commerciële belangen. Willem van Laarhoven vergezelde de groep en hield een verhaal over gedragsverandering. Hoe kun je melkveehouders zover krijgen dat ze aAa willen gebruiken. En met wat en wie moet je dan rekening houden. Wie is je vijand en wie je vriend. En als je een vijand hebt, plak er een ander label op zodat ie je niet meer in de weg zit. Re-labelen dus! Naast aAa werd dan zo'n beetje het tweede woord dat natuurlijk te pas en te onpas maar met veel plezier werd gebruikt. Zo ongeveer alles werd gere-labeld! De wereld van de jongens ziet er ineens heel anders uit! Tot slot konden ook de buitenlandse analyseurs kennis maken met het boekje "aAa voor een duurzame veestapel". De Engelse vertaling is er en zal via het internet verspreid worden. In toekomst zullen andere talen volgen.

Trip

Na de conferentie had Charlie Clark een trip georganiseerd langs enkele van zijn trouwe klanten. Op verzoek waren daar ook twee sprekers op de jaarvergadering van de afgelopen jaren bij.

Op maandag begon de trip met een bezoek aan de stieren van Taurus. De stallen waren goed verzorgd en de mensen hadden duidelijk hart voor hun stieren. En de stieren waren navenant. Marcel merkte op dat de stierenverzorgers toch wel onder gewaardeerd worden als je ziet wat ze allemaal doen. De gelegenheid werd te baat genomen om twee jonge stieren te analyseren. Een fraai gezicht om al die analyseurs om die stieren te zien lopen en kijken en overleggen.

Het tweede bezoek was aan Ben & Dean Jackson, Mt. Glenn Farm

Een bedrijf met opvallend fraai jongvee dat de gehele opfokperiode wordt gehouden in een open frontstal met een hellingvloer met roosters achter het voerhek. Totaal niet schrikachtig en zeer nieuwsgierig. Toen we er waren was het voer zo goed als op en het jongvee probeerde elk sprietje naar binnen te halen dat er nog lag. Voor een goede ontwikkeling hoeft er dus niet altijd volop voer voor te liggen. De inseminatie begint pas op 15 maanden om ze voldoende tijd te gunnen voor groei en ontwikkeling en daar ontbrak het ook niet aan. Als vaars hadden ze nog maar weinig in te halen tot volwassenheid.

De ongeveer 100 koeien staan aangebonden in een dichte stal met mechanische ventilatie. Iets wat je in Nederland zelden nog ziet. Vanachter een opvallend mooie rij uiers en een vrij homogene veestapel. De stal is ruim en schoon en de koeien worden individueel van krachtvoer voorzien. De manier van vee houden is wel bewerkelijk. Iedereen helpt mee en er zijn ook vreemde arbeidskrachten in de weer. Een manier van werken die in Nederland als onhaalbaar wordt gezien.

Het derde bezoek: Scott Walrath, Snowcrest Farm

Ook hier stonden de ruim 100 koeien aangebonden en was de stal schoon. De stal was erg laag met aan de kopeinden grote ventilatoren die over de lengte van de stal frisse lucht binnen blazen. Vergelijkbaar het de grotere vleeskuikenstallen in Nederland. Op de gang achter de koeien een laag ongebluste kalk voor de hygiëne. Moeder en zoon leidden het bedrijf en opnieuw vreemde arbeidskrachten om het werk rond te zetten. Ook hier weer fraaie koeien en mooie uiers.

Het vierde bezoek: Ron Wood,
Gorwood Farm

Aan het eind van de middag waren we aangekomen bij Ron Wood. Ron was de spreker op de jaarvergadering van 2004. Opnieuw een (oude) stal met ruim 100 aangebonden koeien, kalk op de vloer achter de koeien en vreemde arbeidskrachten. Ron wist de afstamming van zijn dieren met de vele generaties excellent moeiteloos te benoemen. Een die met heel veel enthousiasme met zijn luide stem die u zich misschien nog wel herinnert man die wel 24 uur achter elkaar door kan praten over koeien.

Een beste Mtoto dochter op Gorwood farm

Het vijfde bezoek aan
Paul Moyer Jerseys

Het vijfde bedrijf was een bedrijf met hoofdzakelijk Jersey koeien. Ongeveer 80 stuks en aangebonden. Een fraaie verzameling met mooie voorbeelden van uitgebalanceerde koeien. Helemaal het ding van Maurice. Het krachtvoer wordt verstrekt met een zelfgemaakte voerautomat aan een monorail aan het plafond.

1 van de vele beste jersey in deze stal: Ty-Ly View
Counciller Sage. Ruim 10.700 5.8% en 3.8%

Burket Falls

Op woensdag werd een bezoek gebracht aan het bedrijf van de familie Burket. John Burket sprak op de jaarvergadering van de Triple-A vereniging in 2006 dus en bezoekje lag voor de hand. Ook hier weer de ruim 100 koeien aangebonden in een mechanisch geventileerde stal met laag plafond (en leidingen en ijzerwerk dwars door de stal!) en veel handen aan het werk. Iets wat in Nederland nauwelijks nog denkbaar is. Maar het vee zag er allemachtig mooi uit. Productie ruim 11.000 kg in 305 dagen met prima gehalten. TKT van rond een jaar en de kalveren in een hok met hellende vloer. De koeien gaan elke dag een paar uur naar buiten, niet om te weiden maar meer om te bewegen.

Duurzaamheid

Als je een Amerikaanse melkveehouder vraagt om gegevens over de duurzaamheid van hun vee dan haken ze af. Ze registreren nauwelijks iets en wat ze wel weten is de melkproductie per dag. Ook voor de melkveehouders die we bezochten was dat het geval. De productieve levensduur of de levensproductie is meestal onbekend of het moet een koe zijn die uitzonderlijk goed presteert. Ook over de belangrijkste reden van gedwongen afvoer weten ze weinig

te vertellen. Het belangrijkste criterium is vaak een te lage productie. Omdat het bij deze reis vooral om fokkers ging die veel vee verkopen, was al helemaal niet duidelijk of de koeien nu duurzamer waren dan andere. Daarbij ging het in alle gevallen om dieren die aangeboden stonden en zeer goed werden verzorgd. Inclusief enkele uren beweiden per dag.

Professionals.

Als je als relatieve buitenstaander een weekje met de mannen meeloopt dan besef je pas goed dat er bij aAa een stel echte professionals aan het werk zijn. En de rol van Jim Sarbacker is indrukwekkend. Topanalyseur en tegelijkertijd iemand die de kunst verstaat om iedereen aandacht te geven, op tijd afstand te bewaren en om mee te wikken en te wegen over welke code een koe of een stier heeft. De manier waarop het hij dat doet is ronduit stimulerend. Als je het van hem niet leert van wie dan nog wel. aAa mag zich gelukkig

prijzen met een vakinhoudelijk sterke manager als Jim Sarbacker.

Op de terugweg.

Op de terugweg ook weer die Chessna. En natuurlijk weer de bekende grapjes om de zenuwen van dat ding weg te krijgen. Gelukkig een piloot die wat meer vertrouwen inboezemde, maar de vlucht was er niet minder "bumpy" om, maar we voelden ons desondanks een stuk beter. Tot zover hadden we de analyseurs nog! De terugreis over de oceaan verliep zeer voorspoedig en zodra iedereen weer thuis was vlogen de e-mails weer over en weer. Het is zonder meer een inspirerende en leerzame reis geweest.

Willem van Laarhoven

Bij KI Taurus Service werden nog 2 jonge stieren geanalyseerd

Dave en John Burket met analyseur Charlie Clark bij de waterval die hun erf siert.

De analyseurs op bezoek bij Ron Woods. De spreker op de jaarvergadering van 2004

Analyseren op een nieuw Portugees bedrijf met 400 melkkoeien.

Portugal

Dit voorjaar was ik vanuit Duitsland gevraagd in Portugal aan veehouders aldaar - met name Nederlandse - iets te vertellen over de Duitse stieren. Er is daar onlangs een nieuwe Portugese importeur aangesteld door GGI en zodoende heb ik samen met hem ook diverse bedrijven bezocht. Een aantal van hen maakt al jaren gebruik van aAa. Jan Schilder was dezelfde week voor het 10^e jaar in Portugal om te analyseren. Zodoende had ik in het weekend ook de kans mee te gaan naar enkele bedrijven waar hij ging analyseren. Hier wat ervaringen.

De bedrijfsgrootte van de bedrijven die ik heb gezien varieerde tussen de 80 en de 800 koeien. Meestal was personeel verantwoordelijk voor de melkbeurten en had de veehouder

werk genoeg aan het management van de koeien, het aansturen van het personeel en het landwerk. De verschillen in hoe de koeien gehouden worden in Portugal zijn erg groot. Veel hangt af van het klimaat en de beschikbare hoeveelheid water om te beregenen, en welke gewassen geteeld kunnen worden. Normaliter is de aankoop van voer duur. De koeien zijn te vinden in zandkralen met of zonder bomen, potstallen, puur weiland en ligboxenstallen met uiteenlopende boxbedekkingen en mestverwerkingsystemen. In nieuwere stallen was het flushsysteem populair. Indien aanwezig kon met het beregeningswater eerst de dichte loopgangen schoongespoeld worden, en met name in combinatie met zandboxen leek dit voor koe en mens een ideaal systeem. Op veel

bedrijven die ik heb gezien kregen de koeien de keuze voor uitloop naar de wei, waar dankbaar gebruik van werd gemaakt. In de open stallen zijn veelal ventilatoren aangebracht en watersproeiers, mede om de vloeren begaanbaar te houden. Het was tijdens mijn bezoek aan Portugal nog relatief koud en er viel nog veel regen zodat ik de hitteomstandigheden niet heb meegemaakt. Qua veeverbetering is er wel een stamboek en melkcontrole, en ook kunnen koeien worden ingeschreven. Voor de stieren is men echter afhankelijk van het buitenland, aangezien er praktisch geen Portugese stieren getest worden. Er is ook geen nationale lijst o.i.d dus men werkt met de cijfers uit het land van herkomst. Wat opviel was dat op de bedrijven die (lang genoeg) met aAa werken de veestapels duidelijk uniformer waren.

Op het eerste bedrijf waar ik met Jan was, werd voor de eerste keer geanalyseerd. Deze Portugese eigenaar had een eigen kaasfabriek en hield daarvoor 400 melkkoeien met bijbehorend jongvee. Al snel werd duidelijk dat er al jaren internationale topstieren werden ingezet, en er bevonden zich diverse indrukwekkende koeien tussen het koppel, maar ook nogal wat variatie, en ondereind Nadat we in keurige nieuwe bedrijfsstofjassen met logo gestoken waren, werden we voorgesteld aan medewerkster Tania. Zij zou ons die dag op het bedrijf rondleiden en helpen met het uitzoeken van de koeien. Niet overbodig, er waren nogal wat verschillende groepen die verspreid over het terrein liepen in de potstallen, zandkralen en weitjes. Nadat de verse koeien in het strohok waren gedaan, waren de oudere pinken aan de beurt. Deze liepen buiten in een halve meter blubber, omdat er niet op de vele

regen in het voorjaar is gerekend. en moesten van daaruit nog tegen een betonrand opklimmen om droog te kunnen vreten aan een voerhek onder een afdak. Dat voerhek was de redding voor 3 mensen met droge sokken en vrijwel zeker te korte laarzen. Na wat aanschuiven van het voer stond de meute vast, en kon Jan ze analyseren. Na een voor een loslaten doken ze dan weer van het beton af het diepe in. Toen deze groep klaar was stond de eigenaar al met drie personeelsleden te wachten om ons mee te nemen voor "siesta" in het dorp. (de favoriete bezigheid van de Portugezen). Na toch eerst nog de rest van de droge koeien gedaan te hebben, volgden wij ook en daar aangekomen had men inmiddels al een halve kan rode wijn leeg. De tweede helft zou, zonder onze hulp, ook in rap tempo soldaat gemaakt worden. Net als overigens de 3^e en de 4^e helft..... Op het menu stond een echt favoriet gerecht van de Portugezen: kabeljauw. Hoewel ze die voor 100 % uit Noorwegen invliegen smaakte hij evengoed prima. Gelukkig voelde onze chauffeuse Tania zich niet geroepen de wijnvoorraad te helpen opmaken, en waren wij weer op tijd terug op het bedrijf. Zo konden voor het melken nog twee groepen jonge pinken geanalyseerd worden. Toen begon men met melken en restte nog de 300 overige melkkoeien. We hebben telkens de koeien die uit waren in groepen tegengehouden en een voor een – in ieder geval geprobeerd - door te laten lopen over de teruglooppaden. Jan kon ze dan analyseren en wij riepen indien nodig de nummers door. Af en toe bewees Jan heel hard te kunnen rennen als een koe toch doorschoot, maar over het algemeen ging het vrij aardig. Tussendoor werden we vanuit het kantoortje boven de melkstal gebeld: er waren twee te insemineren koeien afgezonderd, die moesten daarvoor snel geanalyseerd

worden. Ook het juiste moment om uit te leggen hoe al die codes te gebruiken. Na wat zoekwerk in zijn voorraad, bleek uiteindelijk een goed compromis voor beide koeien toch aanwezig in het vat. Het is te hopen - en te verwachten - dat in de toekomst de stierkeuze ook op dit bedrijf minder tijd vergt. Na verwerken van de papieren en het opzoeken van ontbrekende oornummers moest er nog even TV gekeken worden. En wel de eerste wedstrijd stierenvechten van het seizoen. Het waren stieren met veel brede kwaliteiten, waarschijnlijk zodat de Torreador dan niet mis kon steken. Dit spektakel werd bekeken in de kantine, onder het genot van een biertje - wie heeft er geen thuistap boven de melkstal - met daarbij een heerlijke grote schaal - welkom in Portugal - huisjesslakken! Misschien onbeleefd, maar wij bedankten en gingen weer verder.

Datzelfde weekend is Jan wezen analyseren bij een Nederlands bedrijf, en daar werden we onthaald, zonder slakken maar met koffie en een lekker gebakken ei. Hier werd al jaren met succes met aAa gewerkt. Helaas is men door een brucellose uitbraak weer opnieuw moeten beginnen met aangekocht vee. Dat was van goed niveau. De koeien bevonden zich in ruime zandligboxen in een flushsysteem. Bij de jongere pinken was al weer wat meer uniformiteit zichtbaar. Ook op dit bedrijf bewees het voerhek weer een goede dienst: veel pinken in een grote groep en houd dan maar eens het overzicht welke je reeds gehad hebt. Nadat op dit bedrijf het analyseren klaar was, waren we te gast bij familie ter Haar, die de jaarlijkse BBQ organiseerden voor iedereen waar Jan komt te

analyseren. Zeg maar de Portugese aAa vereniging. Gezellig, en mooi om te horen hoe verschillende bedrijven er met aAa werken. De grotere veehouders benadrukten dat ze echt een eenvoudig systeem moeten hebben waarbij wel elke koe individueel goed gepaard wordt, maar dat niet te veel tijd kost en makkelijk werkt voor het personeel. Ook een Limousin fokker had inmiddels zijn dieren laten analyseren na de goede ervaringen bij het melkvee. Na het weekend heb ik nog een aantal bedrijven zuidelijker in Portugal bezocht, bij Odemira aan de kust. Daar lopen veel koeien continu buiten, en is ook een belangrijke streek voor de Limousinfokkerij. Hier hebben we nog meer Portugese veehouders bezocht. Een eigenaar met 500 koeien was naarstig op zoek naar een liefst Nederlandse bedrijfsleider. Hij woonde op 10 kilometer van het bedrijf. Zijn zoons werkten wel mee in de maïsteelt en de akkerbouw, maar hadden helemaal niets met de koeien. Eens te meer werd me duidelijk dat het niet vanzelfsprekend is dat de liefhebberij voor koeien en het werken ermee vanaf jongs af aan wordt bijgebracht. Dat is denk ik iets wat wel veel Nederlanders motiveert om verspreid over de hele wereld koeien te willen melken. Laten we daar dus zuinig op zijn, dan kunnen we nog eens in het buitenland op bezoek!

Ik wil alle bezochte bedrijven, in het bijzonder de families Maat, Elderink, ter Haar en van Hal, heel hartelijk bedanken voor de geboden gastvrijheid en het plezierige verblijf in Portugal!

Rene de Wit

Een beste Jesther stier bij Olaf en Teresa Maat in Portugal

Vernieuwde aAa website.

www.aAa123456.com

Zoals eerder in deze nieuwsbrief te lezen was, is er een nieuwe website van de aAa/Weeks organisatie. Op deze website die sinds eind Mei in gebruik is kunnen geïnteresseerden veel informatie vinden over alle aspecten van aAa. Dus technische informatie over hoe en waarom het werkt. De historie van aAa en Bill Weeks. En de bevoegde analyseurs met een persoonlijke pagina waar ze henzelf introduceren en hoe ze te bereiken zijn als ik mijn koeien of stieren wil laten analyseren.

Wij denken dat deze website een grote verbetering is ten opzichte van de vorige. Het is overzichtelijker en dynamischer en de analyseurs kunnen zelf de website min of meer kunnen beheren. Als er iets nieuws

te melden is hoeft dat niet via de manager, maar plaats Webmaster/analyseur Tim Baumgartner dat even. Ook uw gebruikerservaringen met het aAa-systeem kunnen ze op de website plaatsen om toekomstige of nieuwe gebruikers meer vertrouwen te geven.

Op de site is ook de "My aAa Manager" te vinden. Hier kunt u stieren zoeken op naam voor hun aAa. Maar u kunt ook zoeken op aAa om bijvoorbeeld alle 462 stieren uit Nederland in beeld te krijgen.

Er zijn meer dan 43 000 stieren in het bestand aanwezig. Ook wel leuk als naslagwerk over wat de aAa was van de stieren uit het verleden. Bij de vorige website was er ook zoiets alleen het enige nadeel was dat het niet werkte. Er is binnen de "My aAa Manager" ook de mogelijkheid om voor de veestapel een paringsplan te maken en uit te printen. U kunt de stieren die u gebruikt in een apart bestand plaatsen door wanneer u de stier heeft gevonden op ADD te klikken. Wanneer u alle stieren die u gebruikt in hebt gegeven druk dan op "Numbers Organizer", dan krijgt u alle 48 aAa combinaties met daarachter vermeld welke stieren een 100-80-60% maken. Dan is het alleen zaak om op de lijst te kijken naar de aAa code van de koe en vervolgens op die betreffende regel voor wat de geschikte stieren zijn.

Een heel simpel concept, en het kost de veehouder niets. En ook weer

Even voorstellen:

Mijn naam is Jurjen Groenveld, 28 jaar en ik ben afkomstig uit het Friese plaatsje Wommels. In mei heb ik tijdens de aAa conferentie in de Verenigde Staten de bevoegdheid gekregen om koeien te analyseren. Mijn werkgebied is voornamelijk Noord-Nederland.

Al van jongs af aan ben ik eigenlijk al gek van koeien, eigenlijk al zo vroeg dat het eigenlijk wel een genetische afwijking moet zijn. Mijn vader was helaas geen boer meer maar ik heb in de vakanties altijd veel tijd doorgebracht bij mijn ooms op het bedrijf. Ik deed dan ook al gauw mee aan veebeoordelen, waar ik leerde dat grote, scherpe koeien in het voordeel waren. Gelukkig had mijn vader de kwaliteiten van een goede melkkoe redelijk goed op zijn netvlies.

dynamisch, veehouders hoeven niet wanneer zij rietjes van een bepaalde stier hebben gekocht hun organisatie waar zij stieradvies van krijgen te bellen of ze de computer nog een keer willen "draaien". Dit is nogal omslachtig en meestal niet voor niks doordat de z.g.n. "computerdraaiers" ook betaald moeten worden alhoewel dit werk steeds minder kost daar de computers in de loop der jaren steeds kleiner/lichter zijn geworden.

Natuurlijk is het zo dat ook velen van u geen gebruik maken of gaan maken van het paringsplan onderdeel van de "My aAa Manager". Veehouders maken al bijna 60 jaar gebruik van aAa zonder computer. En als u tevreden bent over uw huidige werkmethode met aAa verander dan deze niet. De aAa-organisatie heeft alleen gemeend om de mogelijkheid te verschaffen. De verwachting is dat vooral bedrijven met vreemde arbeidskrachten hier gebruik van maken. De redactie

Hij gebruikte in het FH tijdperk al liever stieren met meer melktypische kwaliteiten dan toen gebruikelijk was. Mijn neef had halverwege jaren negentig een Inspiration vaars uit een importembryo waar ik erg van onder de indruk was. Mijn vader vertelde me dat het niet meer was dan een "kapstok".

De interesse in aAa is een jaar of 5 geleden begonnen toen een aantal klasgenoten een lezing van Jan voor een agrarische jongerenclub hadden bezocht en voor mij een uitlegpagina hadden meegebracht. Tijdens mijn stage in Amerika bij een jerseyfokker in 2000 hoorde ik geregeld de uitspraak "round bones" letterlijk vertaald ronde botten. Dit was een

in hun ogen vooral een negatieve eigenschap. In Canada had je het lineaire kenmerk "botkwaliteit" wat als tegenstelling platte botten en grove botten had. En in sommige

fokkerijbladen las je geregeld de term droog beenwerk, waar de tegenstelling ook als grof beenwerk werd omschreven. Ik snapte er dus weinig meer van en begon me af te vragen wat ze nou precies bedoelden. Ik kreeg de indruk dat met droog, plat en fijn hetzelfde bedoeld werd. En rond en grof ook hetzelfde was.

De uitlegpagina gaf antwoord: fijne hakken zijn van melktypisch # 1. Open #3 hak maakt de hak meer open en daardoor ook platter vertelde Jan mij. De gezonde hak van kracht #4 dacht ik het droge beenwerk te kunnen plaatsen. En de stevige hak van meer Stijl #6 maakte me duidelijk waarom ik die stijlvolle jersey showkoe in 2000 "round bone" noemde, wat me niet in dank werd afgenomen. Het was dus niet zoals het lineaire systeem in elkaar steekt: het één of het ander. Ik wou graag meer weten van het triple-a systeem en daarom ben ik een aantal keren met Jan mee geweest, hierdoor werd ik nog

enthousiaster over de kennis die erachter schuil gaat.

Na mijn schooltijd heb ik in Portugal gewerkt op melkveebedrijf met 400 melkkoeien nabij Odemira. Dit is een leerzame periode geweest. Hier werd ook weer duidelijk dat je niet zo verheugd hoeft te zijn op de naar "te" scherp overgeslagen koeien. Dit omdat ze vaker in negatieve zin opvielen en meer aandacht vroegen om ze toch in het gareel te houden. Terwijl er ook koeien liepen die zonder ze bijna aan te raken elke dag 50 liter melk in de tank stopten. Koeien die altijd meer leken op de koe voorop de uitlegpagina.

Ondertussen had ik zo nu en dan wel eens aangegeven dat als er ruimte was ik wel geïnteresseerd was om ook koeien te mogen analyseren. December vorig jaar werd duidelijk dat er wel mogelijkheden waren. Begin dit jaar heb ik een gesprek gehad met Jim Sarbacker en ben ik met de trainingen begonnen wat dus in mei heeft geleid tot de bevoegdheid.

Ontgroening: Opgesloten worden in de kist waar Skyway Valla Vista Double (vader van Bootmaker) in werd vervoerd naar Paclamar farms

Jaarvergadering uitgesteld.

De jaarvergadering wordt niet zoals gewoonlijk gehouden in eind November. De vergadering is verzet naar Zaterdag 7 februari 2009 dit op verzoek van de veehouders waar de excursies worden gehouden.

Het is enkele jaren geleden dat de jaarvergadering voor het laatst werd gecombineerd met een excursie. Na het behalen van het kampioenschap Vaarzen op de NRM 2008 door een Goldwyn telg uit de Oslo familie door John en Hennie de Vries, ontstond het idee om toch nog eens een excursie te organiseren naar de Vries te Boijl.

Al snel daarna dachten wij eraan dat er nog een zeer interessant bedrijf op zeer korte afstand te vinden was n.l. dat van de Fam. Hoogeveen. Wij zijn zeer verheugd dat beide bedrijven hebben toegezegd ons te willen ontvangen op 7 Februari a.s. Dit afgesproken hebbende bleek bij de

publicatie van de jaarcijfers dat het melkvee van Hoogeveen de hoogste MPR had over 2008 en de mts de Vries de hoogste score had bij de bedrijfsinspectie. Beide bedrijven zijn in 1997, op dezelfde dag, met aAa begonnen.

Dit is toch wel erg uniek. Vooropgesteld dat het behalen van deze prestaties alleen behaald kunnen worden door zeer vakkundige veehouders zegt het toch ook iets over aAa. En voor de sceptici, wanneer het niets zou zeggen, waarom kiezen deze veehouders dan voor deze fokkerijmethode, dit soort veehouders houd je niet voor de gek.

U krijgt enkele weken van te voren een uitnodiging toegestuurd. In ieder geval noteer 7 Feb. alvast in uw agenda.

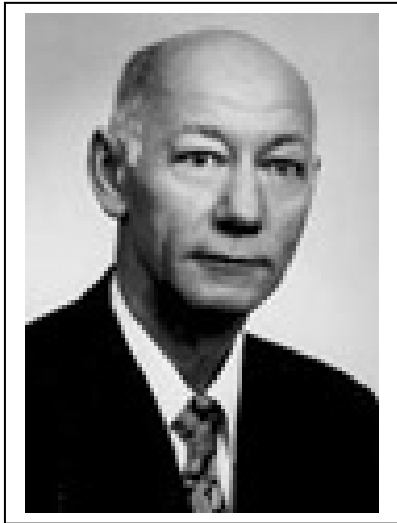
*Goldwyn dochter Venetie 5 (Goldwyn*Rembrandt) van de fam de Vries.*

Fam. Hoogeveen, met de kampioen en reserve kampioen tijdens de wintershow Beilen 2008.

Onderscheiding voor William A Weeks.

Ruim 14 jaar na zijn overlijden is William A Weeks, de ontwikkelaar van het aAa op 2 Okt 2008 onderscheiden met een Pionier Award van de National Dairy Shrine tijdens de World Dairy Expo in Madison.

Hij heeft de Award gekregen voor het ontwikkelen van het aAa systeem en de grote bijdrage die hij hiermee deed aan het verbeteren van melkvee wereldwijd.

De National Dairy Shrine is een organisatie die personen onderscheid die iets waardevols hebben gedaan voor de melkveehouderij. Te denken valt aan , voeding, fokkerij, geneeskunde, verwerkende industrie etc. Ook geeft het scholingssubsidies voor talentvolle jonge mensen. Misschien wel omdat deze organisatie niet alleen een "fokkerijbril" op heeft en daarom wellicht onafhankelijk haar afwegingen hierin kon maken is deze Award extra waardevol. Het is alleen wel triest dat afgelopen Januari zijn vrouw Doris Weeks is overleden. Zij was een geweldige steun in het ontwikkelen/opbouwen van de organisatie zoals wij het nu kennen.

Het merendeel van analyseurs was die avond aanwezig waaronder alle Nederlandse. Ook andere belangstellenden hadden een plek aan de aAa tafels gereserveerd om deze speciale gebeurtenis bij te wonen. Waaronder bijv. Bob Miller van (Glenridge Citation Roxy) , ook een aAa gebruiker.

Mary Weeks, de dochter van, heeft de award in ontvangst genomen met een kort maar krachtige "Thank you" naar het schijnt lijkt ze op haar vader die ook niet meer woorden gebruikte als echt noodzakelijk.

Na afloop hebben de aAa genodigden bij kunnen praten tijdens de afterparty.

Marcel Verboom

Bill's dochter Mary neemt de pioniers award in ontvangst

